

Abraham offert Isaak

VERHAAL

God wil Abraham op de proef stellen en roept hem: 'Abraham?' Abraham hoort de stem van God. Abraham antwoordt: 'Hier ben ik'. God zegt: 'Abraham, luister! Neem je zoon Isaak, de jongen waar je zoveel van houdt, en ga met hem naar de berg Moria. En draag hem daar aan mij op, als offer.'

Abraham wordt stil van de woorden die hij net heeft gehoord. Wat heeft God gezegd? Moet hij Isaak opdragen als offer? Net als een dier?

Dat kan toch niet? Hoe kan God dat vragen. Maar Abraham weet dat hij niet moet twijfelen. Hij weet dat dit een zaak van God is.

De volgende morgen zadelt hij een ezel, vraagt twee knechten mee en gaat met Isaak op pad. Hij gaat want God heeft het gevraagd. Net als vroeger toen hij uit zijn land is vertrokken naar het land dat God hem ging aanwijzen.

Isaak vindt het fijn om met z'n vader op stap te gaan. Hij kijkt vol verbazing naar de hoge bergen en naar alles wat hij tegenkomt in de natuur. Hij praat gezellig tegen Abraham maar Abraham zegt niet veel terug. Hij is in gedachten, lijkt het wel.

Op de derde dag, vlak bij de berg Moria, zegt Abraham tegen zijn knechten: 'Blijven jullie maar hier met de ezel. Ik ga met de jongen verder. Wij gaan daar tot God bidden en daarna komen we hier terug.' Dan legt hij brandhout op de schouders van Isaak, pakt zelf een mes en alles wat nodig is om vuur te maken. En samen gaan ze op pad.

'Vader', zegt Isaak, 'We hebben hout en alles om een vuur te maken, maar waar is het lam dat we voor God gaan branden als offer?' Abraham zucht en antwoordt: 'God zal zelf voor een lam zorgen.'

Als ze aankomen op de plek die God genoemd heeft, bouwt Abraham een altaar van stenen. Daarna schikt hij het hout netjes op de stenen tafel. Dan bindt hij Isaak er op.

Op het moment dat Abraham het mes pakt, roept God: 'Doe de jongen niets, Abraham! Nu weet ik hoe gehoorzaam jij bent. Dat je zelfs je eigen zoon offert!'

Dan ziet Abraham een ram, die met de horens in de struiken vast zit. Dit is dus het offer waar God zelf voor gezorgd heeft!

Als de rook en de geur van het offer opstijgt naar de hemel, hoort Abraham: 'Omdat je dit gedaan hebt, Abraham, en mij alles, zelfs je eigen zoon, hebt willen geven, zal ik je zegenen. Ik zal je nakomelingen talrijk maken. Net zo talrijk als er sterren aan de hemel zijn en zandkorrels aan het strand van de zee.' Toen keerden ze weer terug.